

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Förslag till rådets direktiv om allmänna regler för punktskatt

(Fi2018/02192/S2)

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker att de delar av förslaget som rör ökad samordning mellan punktskatteförfaranden och tullförfaranden genomförs. Skatteverket lämnar synpunkter på den föreslagna bestämmelsen om att en myndighet ska stämma av uppgifter i en exportdeklaration mot uppgifter i ett elektroniskt administrativt dokument (e-AD).

Skatteverket tillstyrker att de delar av förslaget genomförs som rör datorisering av förfarandet vid vissa flyttningar mellan medlemsstater av punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion. Skatteverket lämnar synpunkter på användningen av vissa begrepp i de föreslagna bestämmelserna och på de föreslagna bestämmelser som anger vilken bevisverkan en bekräftad mottagningsrapport eller motsvarande alternativt bevis ska ha.

Skatteverket har inga invändningar mot att de delar av förslaget som i EU-kommissionens förklarande promemoria betecknas som övriga förslag genomförs.

Skatteverket lämnar därutöver synpunkter på den föreslagna definitionen av begreppet destinationsmedlemsstat i direktivet.

Förslagets konsekvenser för Skatteverket kan i detta skede endast bedömas på en generell nivå. Förslaget medför behov av omfattande utveckling av datasystem, utveckling och anpassning av e-tjänster och blanketter samt informationsåtgärder. Det är inte möjligt i detta skede att beräkna Skatteverkets kostnader.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Ökad samordning mellan punktskatteförfaranden och tullförfaranden

Enligt den föreslagna bestämmelsen om hantering av e-AD för punktskattepliktiga varor som exporteras ska myndigheterna i exportmedlemsstaten verifiera att uppgifter i ett e-AD motsvarar uppgifter i exportdeklarationen (art. 22.3 i direktivet). Det kan förekomma att uppgifter om punktskattepliktiga varor som lämnas i en exportdeklaration motsvarar uppgifter i flera e-AD eller att uppgifter om punktskattepliktiga varor som lämnats i ett e-AD motsvarar uppgifter i flera exportdeklarationer. För att förtydliga förutsättningarna för myndighetens verifiering anser Skatteverket att bestämmelsen bör utformas så att den tydligare omfattar även sådana situationer.

2.2 Flyttningar av punktskattepliktiga varor som har släppts för konsumtion

2.2.1 Vissa begrepp som används i bestämmelser i kapitel V i direktivet

Förslaget innebär att begreppet innehav ("holding") för kommersiella ändamål i direktivets kapitel V, avsnitt 2 ersätts med att varor levereras ("delivered") för kommersiella ändamål. Förslaget innebär också att definitionen av distansförsäljning (art. 45 i samma kapitel) ändras på så sätt att begreppet säljare ("vendor") ersätts med begreppet avsändare ("consignor"). Skatteverket anser att innebörden av förslagen bör kommenteras, t.ex. i preambeln till direktivet. Detta gäller särskilt om avsikten med förslagen är att bestämmelsernas respektive tillämpningsområden ska minskas eller utvidgas i nämnda avseenden.

2.2.2 Bevisverkan av en bekräftad mottagningsrapport eller alternativt bevis

Enligt förslaget ska en bekräftad mottagningsrapport i EMCS anses som tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren uppfyllt samtliga formella krav och betalt den punktskatt som ska betalas i destinationsmedlemsstaten (art. 38.2 fjärde stycket i direktivet). Om en mottagningsrapport inte kan lämnas i EMCS ska ett intyg från destinationsmedlemsstatens behöriga myndighet, när intyget godtagits av avsändarmedlemsstatens behöriga myndighet, anses som tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren uppfyllt samtliga formella krav och betalt den punktskatt som ska betalas i destinationsmedlemsstaten (art. 41.3 i direktivet).

Det kommer sannolikt inte att finnas någon direkt koppling mellan uppgifter som lämnas i en mottagningsrapport eller ett ersättningsdokument och betalningen av skatten eller uppfyllandet av formella krav (t.ex. att lämna en skattedeklaration i rätt tid). Skatteverket anser därför att en bekräftad mottagningsrapport i EMCS eller ett godtaget intyg endast ska anses som tillräckligt bevis för att den certifierade mottagaren tagit emot de varor som flyttades. Behöriga myndigheter i destinationsmedlemsstaten bör i stället lämna en särskild bekräftelse av att mottagaren uppfyllt samtliga formella krav och betalt den punktskatt som ska betalas i destinationsmedlemsstaten.

2.3 Övriga synpunkter

I förslaget till nytt direktiv anges att begreppet destinationsmedlemsstat ska avse den medlemsstat där de punktskattepliktiga levereras till mottagaren ("where the consignee takes delivery of the excise goods", art. 4 punkt 13). Definitionen föreslås gälla i hela direktivet. Innebörden av den ändrade definitionen eller det utvidgade tillämpningsområdet, jämfört med gällande punktskattedirektiv, förklaras inte särskilt.

Skatteverket anser att anledningen till förslaget och den avsedda innebörden av det bör utvecklas i t.ex. preambeln till direktivet. Skatteverket anser också att begreppet destinationsmedlemsstat bör avse den medlemsstat dit punktskattepliktiga varor ska flyttas i enlighet med direktivet (jfr art. 36.1 andra stycket i gällande punktskattedirektiv), för att definitionen ska vara förenlig med hur begreppet huvudsakligen används i direktivets bestämmelser.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslaget konsekvenser för Skatteverket kan än så länge bara bedömas på en övergripande nivå. Förslaget medför behov av omfattande utveckling av datasystem, utveckling och anpassning av e-tjänster och blanketter samt informationsåtgärder. Det är inte möjligt i detta skede att beräkna Skatteverkets kostnader.